

Stockholm 2005-03-31

Remissvar över departementspromemorian ”Mottagandet av barn från annat land som kommer till Sverige utan medföljande legal vårdnadshavare (s.k. ensamkommande barn)
Ds 2004:54

Undertecknande organisationer avstyrker förslaget

Vi kan ej se att förslaget renodlar ansvaret mellan stat och kommun avseende mottagandet av de asylsökande ensamkommande barnen.

Socialtjänsten har, och har alltid haft, ansvaret för alla barn i kommunen. Det enda argument som i promemorian anförs mot att tillämpa ”normaliseringsprincipen” (att de regelverk och institutioner i samhället som skapas för att skydda barn i allmänhet, så lång som möjligt, även skall omfatta utländska barn som vistas här utan att vara bosatta i Sverige) uppges vara att det inte är *skäligt* att samtliga svenska kommuner skall behöva ha beredskap och kompetens för att ordna mottagande för asylsökande ensamkommande barn.

Detta skall vägas mot att förslaget på intet sätt garanterar att kommuner sluter avtal med Migrationsverket på det sätt som föreslås i promemorian. Detta förhållande påtalas även i promemorian (sid. 99 i slutet) som därför föreslår att Migrationsverket även fortsättningsvis skall driva boenden anpassade för barn.

För det fall inte kommuner sluter avtal om en tillräcklig mängd platser för mottagande av ensamkommande asylsökande barn kommer således, i princip, nu rådande förhållanden gälla för ett antal av dessa barn. Skillnader i behandlingen kommer att uppstå, inte bara vid en jämförelse mellan i Sverige bosatta barn och ensamkommande asylsökande barn utan också inom gruppen ensamkommande asylsökande barn.

Konsekvensen av det ovan anförda är att förslaget på intet sätt garanterar en renodling och ett tydliggörande av ansvarsfördelningen vid mottagandet i Sverige av ensamkommande asylsökande barn. Vi avstyrker därför förslaget.

Avseende förslaget till lydelse i 1a§ av lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. är vi av uppfattningen att begreppet anses inte tillräckligt precist.

Vi föreslår därför en definition som stämmer med den som i en rapport från 2001 föreslagits av FN:s generalsekreterare – ”Ett ensamkommande barn är en person under arton år som är åtskild från båda sina föräldrar eller från en person som enligt lag eller sedvana har det primära ansvaret för barnet.”

Amnesty International – Svenska sektionen

CARITAS

Sveriges Kristna Råd

Rådgivningsbyrån för asylsökande och flyktingar

För ovan angivna organisationer tecknar dag som ovan

Anders Sundquist